„Вчера Вилчевият пеленчо дойдоха“

— Дойдоха! Ти гореш ~~Казо~~ Ковача; — а зрен
а дъщя!

„~~Вашата~~ Свободна на нашия дъщя К~~ъ~~ свобо
та земя.

бакалница на
С Г Н С
Градски архив
ф.
оп.
№ 124

Ковача изгледа.

— А ти знаеш ли, че спасяш Казиагурен
правителе Маргарита; — фочо ненай да
оредиш черного ску пене. Казиагурен го
удари и са скрие да бъде и подиро него вой
ницит. Той достигнал до езерото — а по
по са хвърлил, ~~ки~~ пъти, бурета реве а той ~~ку~~
си сладчинка да го пуснеш на другия стрем
~~той~~ пеще. — Ти си свободен человек, нерен
ты обичаш обеднив бро си го уплашиваш Каз
гаренето и ску разказаш ~~кво~~ са е случило с
Кочо. „Свободе ~~ти~~ и освободете отечес
то на Казо сладчинка и тогаз изтъ
ка пусна в Езерото в такъв времe. Ка
уригарен продължавал да го пуши, и да пи
чи дима направено

В туй време подхвана Ковача, колко дъ
рави свободо безпокойство Кочо слушаше Мар
гарита, в туй време тъмна разбуди и
обвера раздвига на Казовъ гелеч; тоз гело
в Тъмне Вилчевия Тъмнъ. „Ласка, момиче!
Казо твой, работи е за свобода и щастие
Кочо ще ти помогне! Твой сбъдена Казиа
гарена в сладка земя слънце и здравия
сладка Кочо гръмка — свобода по свирка
~~по~~ дъгата. Свободата царкна